

REKENHOF – Nederlandse Kamer

Rolnummer: 14

Nummer van het arrest: 1.606.405 A2 van 23.11.1999

ARREST

INZAKE:

Het Gemeenschapsonderwijs ..., voor wie optreedt Meester ..., advocaat, ...

TEGEN:

S, gedagvaard als rekenplichtige ...

NA BERAAD WIJST HET REKENHOF VOLGEND ARREST

Gelet op de elementen van de procedure, inzonderheid:

- de rekening van de rekenplichtige, zoals afgesloten door het Rekenhof bij arrest van 27 januari 1999 (kenmerk 1.606.405 A1);
- de dagvaarding van 15 september 1999, samen met het dossier tot staving op dezelfde datum neergelegd op de griffie van het Rekenhof;

...

Overwegende dat de vordering er volgens de dagvaarding toe strekt gedaagde te horen veroordelen tot de terugbetaling van het kastekort van 56.000 BEF, vastgesteld in zijn rekenplichtig beheer bij voormeld arrest van het Rekenhof, vermeerderd met de vergoedende interesten vanaf 1 januari 1995 tot 30 juni 1999 ad 18.569 BEF (geeft een totaal van 74.569 BEF), met de vergoedende interesten op 56.000 BEF vanaf 1 juli 1999 en met de gerechtelijke interesten, en tot de kosten van het geding, inbegrepen de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding;

Overwegende dat uit het onderzoek van het voorgelegde dossier is gebleken dat het kastekort een gevolg is van een diefstal in de Gemeenschapsacademie ..., vastgesteld op 21 september 1995; dat daarbij een bedrag van 56.000 BEF, zijnde inschrijvingsgelden geïnd op 20 september 1995, werd onttreemd uit een vergrendelde kluis, waarvan de sleutel in de kast van het secretariaat lag; dat evenwel de cijfercombinatie van de kluis niet was ingeschakeld, om toe te laten dat verschillende personen toegang tot de kluis zouden hebben teneinde er inschrijvingsgelden in op te bergen;

Overwegende dat eiseres van oordeel is dat verweerder uit het dossier geen enkel element kan putten om overmacht voor te houden en dat hij derhalve, gelet op artikel 67 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, aansprakelijk is voor het ontstane tekort;

Overwegende dat rekenplichtige S. in zijn verweer ter zitting aanvoerde dat de cijfercombinatie van de kluis werd uitgeschakeld op uitdrukkelijk bevel van de directeur van de academie; dat dit volgens hem dan ook een situatie van overmacht in zijn hoofd is;

Overwegende dat, luidens voornoemd artikel 67 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, de rekenplichtige bij diefstal van gelden slechts kwijting kan bekomen indien wordt bewezen dat hij zich in een situatie van overmacht bevond en dat hij de door de verordeningen opgelegde voorzorgen heeft genomen;

Overwegende dat de rekenplichtige de kluis, waartoe verschillende personen toegang hadden, enkel met de sleutel, die in een kast van het secretariaat was opgeborgen, heeft afgesloten; dat de cijfercombinatie van de kluis niet was ingeschakeld;

Overwegende dat verweerder beweert dat hij van zijn hiërarchische meerdere de uitdrukkelijke opdracht had gekregen de cijfercombinatie van de kluis niet in te schakelen, om toe te laten dat verschillende personen er inschrijvingsgelden konden in opbergen;

Overwegende dat verweerder niet de nodige zorgvuldigheid heeft aan de dag gelegd om de ontvangen inschrijvingsgelden, waarvoor hij persoonlijk verantwoordelijk is, op een veilige manier te bewaren;

Overwegende dat artikel 8, 8ste lid, derde zin, van de inrichtingswet van het Rekenhof, zoals gewijzigd door de wet van 3 april 1995, bepaalt dat het Rekenhof, met inachtneming van de omstandigheden eigen aan het geval en meer bepaald van de mate waarin de rekenplichtige in zijn verplichtingen is tekortgeschoten, de rekenplichtige ook kan veroordelen tot het terugbetalen van slechts een gedeelte van het tekort;

Overwegende dat uit stukken in het dossier blijkt dat de hiërarchische meerdere, zo hij al niet de opdracht tot uitschakelen van de cijfercombinatie zou hebben gegeven, minstens geen bezwaren tegen deze werkwijze uitte; dat dit element van het dossier door eiseres niet wordt betwist;

Overwegende dat, gelet op voormelde bijzondere omstandigheden, het Hof van oordeel is dat gedaagde slechts tot terugbetaling van een gedeelte van het tekort moet worden veroordeeld; dat dit gedeelte wordt vastgesteld op 7.000 BEF;

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Gelet op artikel 180 van de Grondwet;

Gelet op de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, zoals gewijzigd door de wet van 3 april 1995;

Rechtsprekend op tegenspraak in Nederlandse kamer;

Verklaart de vordering ontvankelijk en ten dele gegrond.

Veroordeelt S. tot het betalen aan het Gemeenschapsonderwijs van de som van 7.000 BEF.

Wijst de vordering in hoofdsom en interesten voor het overige af.

Legt de kosten van de dagvaarding ten laste van beide partijen, elk voor de helft.

...